

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 Febr. 1880, kl. 12 midd.

Betänkande, i anledning af väckt förslag om förändrade bestämmelser i afseende å bevillningstaxeringen af inkomst, som uppbäres å annan ort än den skattskyldiges mantalsskrifningsort.

Uti motion (N:o 79) inom Andra Kammaren föreslår Herr *P. E. Berglöf*, att Riksdagen måtte besluta ett tillägg i Bevillningsstadgan med föreskrift, »att bevillningsberedning eller taxeringskomité i den ort, hvar inom en person är bosatt och uppbär inkomst, utan att han, såsom varande på annat ställe mantalsskrifven, derstädes bör taxeras, skall i taxeringslängden anteckna personens namn och skattskrifningsort jemte inkomstbeloppet (utom kolumn), samt att uppgift derom skall af kronombudet i taxeringskomitén afgifvas till den pröfningskomité, som har att ärendet vidare behandla.» Såsom skäl härför anför motionären, att stadgandet i sista momentet af 9 § i gällande Bevillningsstadga, att hvar och en skattskyldig, som icke är att hänföra under de i samma paragrafs föregående moment upptagna kategorier, skall taxeras der han är mantalsskrifven, hade till påföljd, att personer stundom blefve beskattade både på mantalsskrifnings- och vistelseorten, då deremot andra genom taxeringsmännens bristande kännedom helt och hållet undginge att erlægga bevillning för inkomster på främmande ort, hvarjemte det kunde inträffa att en och annan, just med afseende på fördelen att undslippa utskylders utgörande, så länge som möjligt underlåte att låta skattskrifva sig på den ort, der han vistades och rätteligen borde vara mantalsskrifven.

Utan att vilja förneka, att de af motionären påpekade olägenheter af nu gällande stadganden flerstädes må hafva gjort sig gällande, hyser Utskottet likväl den åsigt, att genomförandet af den i motionen föreslagna utväg till deras afhjelpande skulle vara förenadt med icke obetydliga svårigheter. Utskottet tillåter sig att i detta hänseende anföra:

att, då en person, som är bosatt å en ort och derstädes åtnjuter inkomst, men är å annan ort mantalsskrifven, icke finnes antecknad i den förra ortens mantalslängd, hvilken enligt 36 § i Bevillningsstadgan skall af bevillningsberedningen vid dess arbeten följas, det i många fall måste komma att bero af en tillfällighet, huruvida en sådan person verkligen blifver af beredningen uppmärksammas;

att, derest, på sätt motionären föreslagit, uppgift om den uppskattade inkomsten skulle af kronoombudet vid taxeringskomitén i vistelseorten till vederbörande pröfningskomité insändas, en person i den förutsatta ställningen lätt nog kunde komma att beröfvas den i Bevillningsstadgan hvarje skattskyldig medgifna rätt att öfver taxeringskomiténs beslut anföra besvär hos pröfningskomité; ty, ehuruval det står den skattskyldige fritt att hos taxeringskomitén i vistelseorten göra sig underrättad om den derstädes verkställda taxeringen, måste likväl, med den olika tolkning, som kan gifvas åt uttrycket vistelseort, fall ofta komma att inträffa, då den skattskyldige funne sig sakna anledning att inhemta sådan underrättelse;

att den utväg, som till undanrödjande af sistnämnda olägenhet närmast erbjuder sig, eller att ålägga kronoombudet vid taxeringskomitén i den skattskyldiges vistelseort att till taxeringskomitén i mantalskrifningsorten insända ifrågavarande uppgift, icke låter sig såsom en allmän regel föreskrifvas, då sistnämnda taxeringskomiténs sammanträde möjligen kan infalla samtidigt med eller tidigare än den förras;

att det stundom blefve förenadt med svårighet att bestämma hvad till den skattskyldiges inkomst å vistelseorten vore att hänföra, i hvilket fall lätteligen kunde uppstå förvecklingar, ledande till dubbel beskattning;

samt att, då den uppskattning af inkomsten, som af taxeringskomitén i vistelseorten verkställdes, icke komme att ligga till grund för någon beskattning å samma ort, den häfstång för åstadkommande af en noggrann taxering, som ligger uti åstundan om en rättvis och jemlik fördelning af skattebördorna mellan de skattskyldige inom ett taxeringsdistrikt, komme att hos komitén saknas.

Af det anförda lär framgå, att en bestämmelse i det af motionären angifna syfte i allt fall icke torde kunna uti Bevillningsstadgan införas utan vidtagande derjemte af åtskilliga andra förändringar i stad-

gans nuvarande lydelse. Utskottet skulle likväl icke undandragit sig att afgifva förslag till de sålunda erforderliga förändringarne, derest Utskottet kunnat finna de af motionären antydda missförhållandena ega någon allmänare betydelse. Nu föreskrifves emellertid i 24 § af Bevillningsstadgan, att »till upplysning och ledning vid bestämmande af de bevillningsafgifters belopp, som skola utgöras, böra före den 15 Mars nedannämnda år följande officiella uppgifter meddelas, nemligen: — — — — b) hvarje år: — — — — 2:o af Statsdepartement jemte hvarje embetsmyndighet eller embetsverk, vare sig statens, stads eller menighets, äfvensom af styrelsen för allmän inrättning eller stiftelse eller med Kongl. Maj:ts oktroy försedt verk eller bolag, der embets- eller tjänsteman, vaktbetjent eller annan eger utbekomma aflöning eller pension: uppgift angående hvar och en person tillkommande löner, arfvoden, pensioner eller gratifikationer, boställe, löningsjord eller andra löneförmåner; hvarjemte bör anmärkas, huruvida med tjänsten åtföljer inkomst utaf sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller dylikt, som, jemlikt §§ 6 och 7 mom. 2, är bevillning underkastadt; — — — — — — — —»

samt i § 9 af samma stadga, sådan denna § lyder enligt Kongl. Kungörelsen den 30 Maj 1879, att »bevillning för inkomst af kapital eller arbete påföres: — — — — — fabriksegare, handlande samt annan yrkes- och näringsidkare, der fabriken är belägen eller handeln, yrket eller näringen hufvudsakligen, å en eller flera orter, idkas; dock skola handlande i de städer, hvilka innefatta flera församlingar, för den handelsrörelse de derstädes ikda, taxeras inom den församling, der de äro mantalsskrifne; — — — — — — — —»

Då således taxeringskomitén i den skattskyldiges mantalsskrifningsort erhåller officiella uppgifter angående de honom å annan ort tillkommande inkomster i det allmännas samt vissa enskilda inrättingars och bolags tjänst, och då inkomst af fabrik, handel, yrke eller näring enligt regeln skall beskattas, der den förvärfvas, torde dermed kunna sägas vara på ett i flertalet fall tillfredsställande sätt sörjdt därför, att icke inkomst å annan ort än mantalsskrifningsorten må undgå behörig beskattning. Utskottet hemställer därför,

att Herr P. E. Berglöfs förevarande motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 Februari 1880.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.